

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς α) Πολιτισμού και β) Ανάπτυξης

Θέμα: Ανάγκη ορθολογικοποίησης και δικαιότερου συστήματος καταβολής δικαιωμάτων για τη χρήση ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών δεκτών σε επιχειρήσεις

Σήμερα, εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίες ελληνικές επιχειρήσεις (καταστήματα λιανικής, χώροι αναμονής, υπηρεσίες, αλλά και μικρές επιχειρήσεις εστίασης) βρίσκονται αντιμέτωπες με υπέρογκες, δυσανάλογες και συχνά αναδρομικές διεκδικήσεις από πολλαπλούς Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης (ΟΣΔ) για τη χρήση τηλεοράσεων ή ραδιοφώνων στους χώρους τους.

Με βάση τη νομική πραγματικότητα, τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) και την καθημερινή λειτουργία της αγοράς, προκύπτει με σαφήνεια ότι το ισχύον πλαίσιο επιβάλλει μια παράλογη και διπλή επιβάρυνση. Σύμφωνα με τη θεμελιώδη νομολογία του ΔΕΕ (υποθέσεις *C-135/10 SCF* και *C-162/10 Phonographic Performance Ireland*), η απλή αναμετάδοση ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σήματος σε χώρους όπου η παρουσία μουσικής δεν αποτελεί εγγενές και προσδιοριστικό στοιχείο της εμπορικής δραστηριότητας και **δεν συνιστά «παρουσίαση στο κοινό»** με την έννοια της προσπόρισης πρόσθετου οικονομικού οφέλους.

Σε χώρους αναμονής (ιατρεία, κομμωτήρια, συνεργεία) ή σε μικρά καταστήματα εστίασης (καφενεία, σουβλατζίδικα), η τηλεόραση ή το ραδιόφωνο: α) λειτουργεί είτε βουβά (χωρίς ήχο, μόνο για εικόνα) είτε σε πολύ χαμηλή ένταση αποκλειστικά για την παρακολούθηση της επικαιρότητας/ειδήσεων και β) δεν αποτελεί πόλο προσέλκυσης πελατών ούτε αυξάνει την αξία της παρεχόμενης υπηρεσίας, αλλά απλώς βελτιώνει οριακά τις συνθήκες αναμονής.

Ο επιχειρηματίας που συντονίζεται σε έναν δημόσιο ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σταθμό δεν επιλέγει τα συγκεκριμένα πνευματικά έργα που μεταδίδονται. Σε πολλές περιπτώσεις, η μετάδοση αφορά ειδησεογραφικό/ενημερωτικό υλικό ή προγράμματα που δεν εμπεριέχουν προστατευόμενη μουσική, καθιστώντας άδικη την οριζόντια επιβολή τελών.

Όλοι οι ελληνικοί τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί, ιδιωτικοί και δημόσιοι (συμπεριλαμβανομένης της ΕΡΤ) καταβάλλουν ήδη εκατομμύρια ευρώ ετησίως στους ΟΣΔ για τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα των προγραμμάτων που εκπέμπουν. Η εκ νέου

απαίτηση αμοιβής από τον τελικό δεκτή του σήματος συνιστά καταχρηστική διπλή είσπραξη για το ίδιο ακριβώς περιεχόμενο.

Οι επιχειρήσεις καλούνται να πληρώσουν υπέρογκα ποσά σε 3-4 διαφορετικές εταιρείες/ΟΣΔ ταυτόχρονα, ενώ συχνά έρχονται αντιμέτωπες με εξώδικα και αγωγές που διεκδικούν αναδρομικά ποσά βάθους ετών (τουλάχιστον 5ετίας), απειλώντας έτσι τη βιωσιμότητά τους. Δεδομένων των ανωτέρω,

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί

1. Προτίθεται η Κυβέρνηση να θεσμοθετήσει την πλήρη απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής πνευματικών/συγγενικών δικαιωμάτων για τις επιχειρήσεις μη εστίασης (χώροι αναμονής επιχειρηματικών χώρων, λιανική), καθώς και για χώρους εστίασης όπου η χρήση του μέσου περιορίζεται στην ενημέρωση/επικαιρότητα και όχι στη διασκέδαση (π.χ. σουβλατζίδικα, καφενεία) καθώς και όταν προβάλλεται μόνο εικόνα χωρίς ήχο (mute) ή όταν δεν υπάρχει εγκατάσταση ήχου/ μεγαφώνων;

2. Σκοπεύετε να εναρμονίσετε τη θεώρηση της «παρουσίασης στο κοινό» με τις αποφάσεις του ΔΕΕ, αναγνωρίζοντας ότι η απλή λήψη τηλεοπτικού/ραδιοφωνικού σήματος δεν συνιστά απαραίτητα εμπορική εκμετάλλευση πνευματικής ιδιοκτησίας;

3. Σε όσες επιχειρήσεις διαθέτουν ειδική άδεια μουσικής και κάνουν στοχευμένη χρήση, προτίθεστε να θεσπίσετε έναν ενιαίο φορέα/πλατφόρμα είσπραξης, ώστε ο επαγγελματίας να καταβάλλει μία μόνο συνολική και ορθολογική αμοιβή, η οποία ακολούθως θα επιμερίζεται αναλογικά στους υφιστάμενους ΟΣΔ;

Ο Ερωτών Βουλευτής

**Σπυρίδων Τσιρώνης
Βουλευτής Αχαΐας**